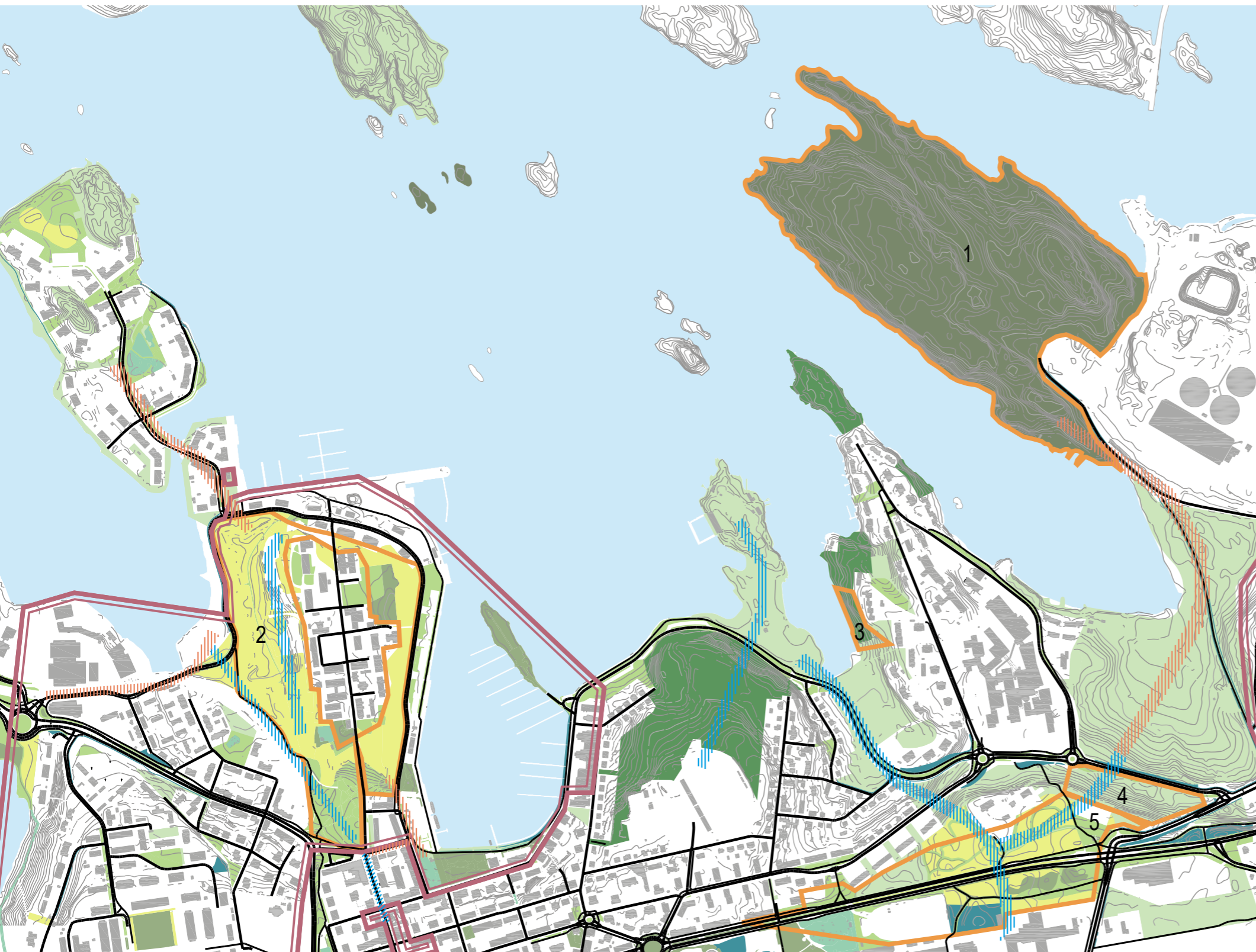

Viherkartta - Meijän rannat

1 : 10 000

- Asemakaavaan merkitty yleinen virkistysalue tai puisto
- Käyttöviheralue
- Toimintaviheralue
- Maisemaniitty
- Rakennettu arvoviheralue
- Suoja- ja vaihtumisviheralue
- Arvometsä
- Suojelualue
- 1 Luontoarvo (luvut viittaavat selitystekstin luontoarvokohteisiin)
- Tärkeä viheryhteys
- Kehitettävä viheryhteys
- RKY-alue
- Rakennukset
- Tiet ja kevyen liikenteen väylät
- Vesialue

Viherkartta perustuu viheralueiden ja metsien hoitoluokkiin sekä ajantasaisen asemakaavan virkistys- ja puistoalueisiin.

Tarkastelualueelle sijoittuu sekä luonnonmukaisempia että puistomaisempia viher- ja virkistysalueita. Suurin osa alueesta kuuluu yleiseen asemakaavassa määritettyyn virkistysalueeseen tai puistoon. Monessa paikassa tarkemmat hoitoluokkiin ja suojeluun liittyvät määritelmät tarkentavat yleisen virkistysalueen tai puiston tyyppiä.

Käyttöviheralueella tarkoitetaan oleskeluun, viihtymiseen ja virkistäytymiseen tarkoitettuja kaupunki- ja taajamaviheralueita, joissa voi olla monipuolista kasvillisuutta ja rakenteita.

Toimintaviheralueella tarkoitetaan jalankulun ja pyöräilyn reittiyhteyksiin sekä liikuntaan, leikkiin ja erityistoimintoihin varattuja viheralueiden osia, kuten leikkipaikkoja, lähiliikuntapaikkoja, matonpesupaikkoja ja uimarantoja.

Maisemaniityllä tarkoitetaan avoimen kulttuurimaiseman ja ruohovartisen luonnonkasvillisuuden säilyttämiseen varattuja avoimia tai puoliavoimia niittyjä tai niiden osia.

Rakennetut arvoviheralueet ovat erityisen arvokkaita puutarhakulttuuria, puutarhataidetta, kulttuuriperintöä, arkkitehtuuria tai muita maanomistajan määrittämiä erityisiä ominaispiirteitä edustavia puistoja, aukioita tai julkisten rakennusten ulkoalueita tai niiden osia.

Suoja- ja vaihtumisviheralueella tarkoitetaan rakennetun ja luonnonympäristön vaihtumisalueita.

Arvometsä on erityisen arvokasta maisemaa, kulttuuriperinnettä, luonnon monimuotoisuusarvoja tai muita maanomistajan määrittämiä erityisiä ominaispiirteitä edustavia metsäalueita tai niiden osia taajamassa tai sen ulkopuolella.

Suojelualueet ovat laissa, asetuksessa tai valtioneuvoston, ministeriön, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) tai muun viranomaisen päätöksessä määrättyjä alueita, joilla on suojeltuja luontokohteita. Suojelualueena pidetään myös aluetta, jolla on muinaismuistolain nojalla suojeltuja rakennelmia tai niiden jäännöksiä sekä rauhoitetut kiinteät muinaisjäännökset, jos niitä voidaan pitää aluemaisina kohteina. Suojelualue voi olla myös maanomistajan omalla päätöksellä tai muulla päätöksellä suojeltu alue.

Alueen luontoarvot

Tarkastelualueelta löytyy viisi luontoarvoiltaan rikasta aluetta. Ensimmäinen (1) näistä sijaitsee kaupunkirakentamisen rajaamassa Pappilanniemessä. Niemeä reunustavat mäntyiset silokalliorannat ja sisäosissa on rehevää lehtokasvillisuutta ja pääosin lehtipuita. Kuusia alueella kasvaa niukasti. Alue on kasvi- ja lintulajistoltaan erittäin rikas ja monipuolinen. Kasvilajistoon kuuluvat mm. sinivuokko, näsiä, metsälehmus, mustakonnamarja, taikinamarja ja sormisara. Linnuista lajistoon kuuluvat mm. erittäin uhanalainen (EN) valkoselkätikka, palokärki, pikkutikka, lehtopöllö, kuhankeittäjä ja mustapääkerttu (Etelä-Karjalan lintutieteellinen yhdistys ry 2009). Pappilanniemi on Lappeenrannan arvokkain lehto.

Toinen (2) luontoarvoiltaan rikas alue sijaitsee Lappeenrannan linnoituksen rinteillä ja ympäristössä. Erilaisten alueelle tehtyjen selvitysten perustella kasvillisuudeltaan merkittävimmät alueet ovat vallien etelä- ja itä- ja länsirinteillä, joissa esiintyy kuivia ja tuoreita niittyjä. Huomionarvoisia lajeja ovat mm. keltakynsimö (erittäin uhanalainen, EN), peippikärsäkäs (vaarantunut, VU) ja isoharmiokärsäkäs (silmälläpidettävä, NT). Länsirinteessä on noin 20 kookkaan metsälehmuksen ryhmä, joka on huomioitu Lappeenrannan kaupungin ympäristötietojärjestelmässä luonnonmuistomerkkinä. Linnoituksesta löytyy myös puistoja ja jäänteitä vanhoista puutarhoista. Vanhoissa puistopuissa elää mm. silmälläpidettäväksi (NT) kovakuoriaislajiksi arvioitu kyrmysepikkä. Linnoituksen lintuja ovat mm. varpushaukka, pikkutikka, kivitasku (vaarantunut, VU), mustaleppälintu (silmälläpidettävä, NT), idänuunilintu ja nokkavarpunen (Tiira-havaintotietokanta 2012). Linnoitus on niittyjensä, puistopuidensa ja puistojensa vuoksi arvokas luontokohte.

Kolmas (3) luontoarvoiltaan rikas alue sijaitsee Etelä-Karjalan Keskussairaalan luoteispuolella rannan ja asutuksen välissä. Rehevä rantametsävyöhyke on tuoretta lehtoa (Pöyry Finland Oy 2013d). Sen puuston muodostavat kookkaat tuomet ja koivut ja muutamat ylispuumännyt sekä vaahterat ja haavat, joista osa on järeitä. Kasvilajistoon kuuluu mm. mustakonnamarjaa, lehtopähkämöä, sudenmarjaa, taikinamarjaa ja lehtokuusamaa. Metsikössä on tikkojen ruokailupuustoksi soveltuvaa lehtilahopuustoa. Rantametsää voidaan pitää metsälain (10 §) erityisen tärkeisiin elinympäristöihin kuuluva rehevänä lehtolaikkuna. Se on myös linnustoltaan huomionarvoinen.

Neljäs (4) luontoarvoiltaan rikas alue sijaitsee keskussairaalan eteläpuolella. Kyseessä on Salpausselän reunarinne, jonka puuston muodostavat kookkaat männyt ja runsaana kasvavat nuorehkot vaahterat (Pöyry Finland Oy 2013d). Aluskasvillisuudessa on länsiosan vaahteravaltaisimmalla alueella mm. vuohenputkea, nurmitädykettä ja vaahteran taimia. Itään päin kasvaa epäyhtenäisesti mustikkaa, mutta seassa on kuivan lehdon lajeja kuten lehtokuusamaa, sinivuokkoa ja mansikkaa sekä jonkin verran sudenmarjaa ja mustakonnamarjaa. Rinteen alaosa on varjoisampaa tuoretta lehtoa. Linnustoon kuuluvat mm. sirittäjä (silmälläpidettävä, NT), kultarinta ja mustapääkerttu. Lisäksi siellä on tikkojen ruokailupuustoksi soveltuvaa lehtilahopuustoa. Metsä on puustonsa ja rehevän kasvillisuutensa vuoksi muu huomionarvoinen luontokohte ja koillisosaa voidaan pitää metsälain (10 §) erityisen tärkeisiin elinympäristöihin kuuluva rehevänä lehtolaikkuna. Se on myös linnustoltaan huomionarvoinen. Sitä ei pidetty luonnonsuojelulain (29§) suojeltuihin luontotyyppisiin kuuluvana luonnontilaisena jalopuumetsikkönä, koska vaahterat ovat todennäköisesti levinneet alueelle ihmisen toiminnan seurauksena.

Viides (5) luontoarvoiltaan rikas alue sijaitsee Lappeenrannan arboretumissa, joka on perustettu vuonna 1980. Puisto sijoittuu pääosin ensimmäisen Salpausselän harjanteelle, jossa valtapuulajina on mänty. Osa alueesta on ollut aiemmin Lappeen pappilan viljelysmaata. Vuoteen 2011 mennessä alueelle on istutettu 135 erilaista puuvartista kasvia. Arboretum on huomionarvoinen kohde monipuolisen istutuskasvilajistonsa perusteella. Luontokohteena sillä ei muuten ole erityistä arvoa.

Viheryhteydet

Tarkastelualueella jo olemassa olevia viheryhteyksiä on melko hyvin. Kehittämisen arvoiset paikat sijaitsevat Rantapuiston, Linnoituksen Pusupuiston (Vanhapuisto) ja maisemaniityn välillä sekä Pallonlahden ja Tyysterniemen välillä. Lisäksi Kimpisen arvometsän ja linnoituksen välistä viheryhteyttä olisi syytä pohtia laajemmin, koska keskustan rakennettu ympäristö on tiivistä Aionkadun eteläpuolella.

Lähteet:

Lappeenrannan kaupunki. 2011. Lappeenrannan Arboretum. Saatavilla:

<https://www.lappeenranta.fi/arboretum>.

Pöyry Finland Oy. 2014. Lappeenrannan kaupunki:

Keskiosan yleiskaavan luontoselvitys.